

Nr 157.

Av herr **von Koch**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition
angående kostnader i samband med världspostkongressens
hållande i Stockholm år 1924.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 28 föreslås, att av postmedel må användas ett belopp av 475,000 kronor till bestridande av kostnader i samband med åttonde världspostkongressen år 1924.

Med departementschefen kan man fullt instämma i, att det är hederligt för Sverige, att denna kongress förlägges hit och att Sveriges värdskap vid ifrågavarande tillfälle bör utövas på ett för landet värdigt sätt.

Men inför ett anslagskrav på närmare en halv miljon kronor måste man dock bli eftertänksam, i all synnerhet som beloppets användning ej närmare angives. Enligt handlingarna är det ej fråga om att bekosta deltagarnas resor till och från kongressen, ej heller deras utgifter för kost och logi under vistelsen i Stockholm. Någon utgift för lokalhyra ifrågasättes ej heller, och det nämnes ingenting om tryckningskostnader under och efter kongressförhandlingarna, vilka väl därför på annat sätt komma att täckas. De mera betydande utgifterna falla sålunda på en del festligheter, utflykter till olika håll och utgivandet av en festskrift, varjämte även utgifter beräknas för språklig utbildning av en del posttjänstemän, som skola delta i kongressen. Denna är visserligen beräknad att räcka omkring 6 veckor, men tidsutdräkten torde emellertid blott obetydligt inverka på statens kostnader, då uppehållet bestrides av deltagarna själva. Dessas antal är ej heller ovanligt stort, blott omkring 150, med biträden och familjemedlemmar högst 200.

Även om det ej förbises, att enligt generalpoststyrelsens skrivelse en del direkta inkomster väntas inflyta på grund av turist- och filatelistintresse och sålunda statens nettokostnader ej komma att utgöra den ovan angivna

summan, synas i allt fall representationskostnaderna bliva alltför betydande.

Ehuru någon med denna fullt jämförlig internationell kongress mig veterligen ej hållits i Sverige, torde det äga intresse att omnämna, att den år 1921 avhållna interparlamentariska konferensen, som varade tre dagar och som besöktes av omkring 200 gäster, kostade, för Sveriges del, omkring 61,600 kronor. Den år 1910 anordnade elfte internationella geologkongressen, som besöktes av omkring 800 vetenskapsmän, erhöll ett statsbidrag å 32,500 kronor, men kostade i allt omkring 125,000 kronor förutom exkursionerna, vilka väsentligt bestredos av deltagarna själva. Denna kongress räckte omkring 5—6 veckor, varav ungefär en veckas förhandlingar i Stockholm. I utgifterna ingå kostnaderna för ej mindre än 3 värderika publikationer, varav en berättelse över förhandlingarna på 1,400 sidor samt tvenne utställningar. Kostnaderna för fester uppgingo till allenast omkring 2,000 kronor.

Båda de nu anförda kongresserna torde ha anordnats på ett sätt, som var Sverige fullt värdigt.

Emellertid är det även av principiella skäl, som man kan ställa sig tveksam mot anordnandet av en så dyrbar kongress som den nu ifrågavarande. Vad vårt eget land angår har den rådande depressionen tvungit oss att starkt beskära statsbudgeten. Många mycket betydelsefulla samhällsföretag torde under de närmaste åren på grund av minskade statsbidrag få arbeta under stora svårigheter, och ett flertal mycket efterlängtade kulturella och sociala åtgärder ha skjutits undan till en oviss framtid. Ett icke ringa antal statstjänstemän ha måst avskedas och ytterligare inskränkningar ställas i utsikt. Under sådana förhållanden bör den största sparsamhet iakttagas på *alla* områden. Den ifrågavarande utgiften inverkar visserligen ej på den nu under behandling varande statsbudgeten, men den verkar i allt fall till minskning av statens inkomster och bör bedömas även ur denna synpunkt.

Men även från internationell synpunkt bör onekligen en viss försiktighet iakttagas. De flesta av Europas länder äro efter världskriget fatigare än någonsin förut. Skall det kulturella utbytet mellan olika nationer icke kunna ske utan dyrbara former, är det fara värt, att möten och kongresser ej komma till stånd i den utsträckning som påkallas. Den fara, som generalpoststyrelsen talar om att i »olämpligt hög grad avvika från gängse internationell kutym», om man ej fyller ett visst minimiprogram av festligheter, torde ej föreligga. Snarare torde Europas utarmade länder vara tacksamma för, om ett land, som ej utstått krigets vedervärdigheter,

genom sitt föredöme ger dem anledning att sätta en ny standard, där festligheterna komma i andra rummet och kongressarbetet blir huvudsak. Såvitt jag förstår och av egen erfarenhet från större utländska kongresser kan döma, gör en kongress med ett bestämt arbetsuppsåt, och som hålles i mycket enkla former, ett mycket fördelaktigare intryck än sådana kongresser, där festligheterna och yttre lysande anordningar intaga alltför stor plats. Detta utesluter givetvis icke, att deltagarna i en kongress skola beredas tillfälle att studera landets natur, dess kulturella och industriella institutioner o. s. v.

Då jag förutsätter, att statsutskottet kommer att äga tillgång till kalkyler för den nu ifrågavarande kongressen och därigenom kunna bedöma det erforderliga statsanslaget, får jag åtnöja mig med att hemställa,

att vid fastställandet av det bidrag av postmedel, som får användas för anordnandet av åttonde världspostkongressen år 1924, de sparsamhetssynpunkter, här ovan uttalats, måtte vinna nödigt beaktande.

Stockholm den 9 februari 1923.

G. H. von Koch.
